

stemmende med Barnets Tarv. Paragraffens Bestemmelser gælder alle Aftaler om Afgørelse af Bidragspligten, selv om den ikke gaar ud paa Afgørelse ved periodiske Ydelser eller en Affindelsessum. Endvidere fremgaar det af Paragraffen, at dens Bestemmelser er anvendelige ikke blot, naar Aftalen er sluttet mellem Faderen og Moderen, men i alle Tilfælde, hvor Aftale sluttes med Moderen, Faderen eller en bidragspligtig, og Paragraffen gælder ikke alene Faderens Bidragspligt, men ogsaa den Moderen i Henhold til Lovforslaget paahvilende Pligt til at svare Underholdsbidrag.

Med Hensyn til Retsvirkningen af saadanne Aftaler har man foreslaaet den vigtige Ændring, at saadanne Aftaler ikke skal være til Hinder for, at Overøvrigheden kan træffe anden Bestemmelse, naar Forholdene væsentlig har forandret sig. Denne Ændring er dikteret af Hensynet til Barnets Tarv; har Forældrenes økonomiske Forhold ændret sig væsentligt efter Aftalens Afslutning, findes det rimeligt, at der i Barnets Interesse aabnes Adgang til en Genoptagelse af den under andre Forudsætninger afsluttede Overenskomst. En tilsvarende Regel haves i øvrigt i § 72 i Ægteskabsloven af 30. Juni 1922, der omhandler Aftaler mellem Ægtefæller om Fordeling af deres Underholdspligt overfor Børnene.

Ifølge Paragraffens 3die Stykke skal saadanne Aftaler ikke være bindende for det offentlige, naar Barnet falder dette til Byrde, hvilket synes mest stemmende med Reglen i Lov om offentlig Forsorg § 15, Stykke 4; dog kan Bestemmelsen selvfølgelig ikke gælde, hvor det netop er det sociale Udvalg, der har sluttet Aftalen.

Gaar Aftalen ud paa Afgørelse af Underholdspligten ved Betaling af en Affindelsessum, vil der med Hensyn til denne være at forholde i Overensstemmelse med Reglerne i Forslag til Lov om Inddrivelse og Sikring af Underholdsbidrag § 25.

ad § 26.

De nugældende Regler om Udredelsen af Bidrag, naar Faderen afaar ved Døden, findes i Lov Nr. 130 — 1908 § 3. De foreslaaede Regler bygger vel for en Del paa disse Bestemmelser, men indeholder dog paa den anden Side væsentlige Afvigelser fra disse.

Som en Konsekvens af, at det ved Forslag til Lov om Ændring i Arveforordningen foreslaas at stille Børn udenfor Ægteskab lige med Ægtebørn i arveretlig Henseende, bliver der, naar Faderen til et Barn udenfor Ægteskab dør, ikke længere Spørgsmaal om Udbetaling af Boet af frem-

tidig forfaldende Underholdsbidrag, idet en Regel herom vilde stille Børn udenfor Ægteskab gunstigere end Ægtebørn. I Overensstemmelse hermed udtales det i Paragraffens 1ste Stykke udtrykkeligt, at Bidragspligten bortfalder, og at Barnet alene tager Arv i Henhold til Arveforordningen. Kun i det Tilfælde, at afdøde efterlader sig Enke, der hensidder i uskiftet Bo, kan der ligesom nu blive Spørgsmaal om en fortsat Betaling af Underholdsbidrag, og her har man da foreslaaet den nugældende Bestemmelse om Enkens Bidragspligt opretholdt med nogen Ændring i Formuleringen.

Medens Paragraffens 1ste Stykke omhandler det Tilfælde, at den afdøde var anset som Fader til et Barn udenfor Ægteskab, omfatter Paragraffens 2det og 3die Stykke det Tilfælde, at den afdøde var anset som blot bidragspligtig. For saadant Tilfælde foreslaas der Regler, der i Hovedsagen er stemmende med de nugældende Bestemmelser.

Paa et enkelt Punkt gøres der dog en væsentlig Afvigelse, der i øvrigt ogsaa faar Indflydelse paa den i 1ste Stykke, 2det Punktum omhandlede Pligt for Enken efter den som Fader ansete til at svare Underholdsbidrag.

Efter Loven af 1908 udbetales der, saafremt Faderen efterlader sig Enke, kun Bidrag til Børn udenfor Ægteskab, han har avlet inden sit Ægteskab med hende, og hvis han efterlader sig Ægtebarn, kun til Børn udenfor Ægteskab, der er ældre end det ægte Barn; denne sidste Begrænsning i de udenfor Ægteskab fødte Børns Ret begrundes i Motiverne til det paagældende Lovforslag med, at „ældre ægte Børn ikke skulle se deres Arv formindsket ved yngre uægte Børns Tilkomst“, Rigsdags-tidende 1906—07, Tillæg B. Sp. 3166; i førstnævnte Tilfælde maa det antages at være Hensynet til den ved Barnets Avling krænkede Hustru, der har medført Udelukkelse af Bidragets Udbetaling.

Denne Regel kan i enkelte Tilfælde føre til ganske urimelige Resultater, der vistnok ligger udenfor Reglens Hensigt, jfr. f. Eks. Skiftedecision i Ugeskrift for Retsvæsen 1909 S. 333, hvor det er antaget, at den Omstændighed, at afdøde efterlod sig en frasepareret Hustru, der ikke var arveberettiget efter Manden, hindrede hans Barn udenfor Ægteskab i at faa nogen Udbetaling, hvilket saaledes alene kom afdødes Udarvinger til gode. Rent bortset herfra maa Ministeriet formene, at den paagældende Begrænsning bør opgives. Overfor Hustruens og de ægte Børns Ret staar det